

- Нарова кора, sf.** Pharm le malicore.
Нарове, sm pl. la grenade.
Народенъ, adj. national; -дно, -alement; || populaire, public; || правя —, va. nationaliser.
— езыкъ, sm. l'idiome m.
— обычъ, sm. le nationalisme, la popularité;
1. придобивамъ —, va. se populariser; 2. изгубуване —, la dépopularisation; 3. изгубувамъ —, va. dépopulariser; 4. изгубвамъ обычъ отъ къмъ народъ-тъ, va. se dé-populariser.
— прѣпорецъ (съ Инглитера), sm. l'yacht anglais ou brittanique m.
Народна войска (ландвер), sf. le landwehr.
— елегия, sf. la messénienne.
— пѣсня, sf. le pont-neuf, le vaudeville.
Народно вѣздвигане (жтило), sn. la jaquerie et jaquerie.
— име, sn. le gentilé.
— обръжане, sn. le landsturm. [tique f.]
— писмо (египетско), sn. écriture démo-
— прѣброеие (ревизия), sn. le recensement.
— пѣанс, sn. la ballade.
— сладкодуміе, sn. fam. la loquèle.
— събране, sn. la diète.
— управлениe, sn. la république.
Народност f и -ство, n. la nationalité.
Народонаселение, sr. la population.
— началникъ, sm. un démagogue.
— правлене, sn. la démocratie.
Народъ, sm. la nation, le peuple, le public;
1. fig. le parterre; 2. (същтв.), le monde, la multitude, la gent; 3. простый —, le peuple, la peuplade; 4. римский —, le peuple roi, 5. обычливъ отъ -ть, populaire, adj. 6. прѣдаване —, lèse-nation f.; 7. распрыснувамъ или направямъ обыч-
ливъ между -ть иѣкого, va. populariser.
Народы, sm. pl. les gens m.
Нарочвамъ, va. mépriser, marquer d'une manière défavorable.
Нароченъ човѣкъ, sm. un homme noté.
Нарцисъ, sm. plante, le narcisse.
Наръ (дърво), sm. arbre, le grenadier.
Нарѣдко (по —), adv. moins souvent.
Нарѣзано варено месо, sn. la capilotade.
Нарѣзвамъ (месо), va. découper; || -ca, vr. fig. se griser.
Нарѣзване, sn. la découpure, le découpage.
Нарѣчена цѣна (на худѣйни пары), sf. valeur nominale f.
Нарѣчено, adv. à dessein, de gaieté de coeur, de propos délibéré; || не —, par mégardie.
Нарѣченъ, adj. exprès; -но, -vement; || nomme, dit.
Нарѣchie, sn. le dialecte, la langue, le parler; 1. Gram. l'adverbe m.; || както —, adv. adverbial et -bialement; 2. косто са относя до —, dialectique, adj.; 3. прѣбръщамъ
- на —, va. adverbialiser; 4. свойшина на дума както —, l'adverbialité f.
Нарѣбване, sn. Archit. la rudente.
Нарѣбень, adj. cannelé; || Archit. rudenté.
Нарѣчка, sf. la manivelle.
Насада (лица насадени), sf. le nichet.
Насаждамъ, va. planter, mettre.
Насаждане (захар, титлонь), sn. la plantation, le plantage; || стопанинъ на -неа въ Америка, un planleur.
Насачамъ, va. détailler.
Населене, sn. l'habitation f; || (земля съ людие), le peuplement.
Населеность [намаливане], la dépopulation.
Населенецъ, ика, s. habitant, ante.
Населенъ, adj. habitable, peuplé.
Населявамъ, va. habiter, peupler; || (изново), repeupler; || -ca, vr. se peupler, planter le piquet.
Насила, adv. à peine.
Насилевамъ, va. forcer à, violenter; || (иѣко), violer. [préjudice de]
Насилване (жена), sn. le viol; || за —, au насилии столъ, sm. chaise gestatoire f.
Насиліе и -силтво, sn. la violence, la force, extrémité f; || -силія, pl. voies de fait, f.
Насилно, adv. forcément.
— грабачъ, ка, s. usurpateur, trice.
— завладѣне, sn. l'enyahissement m; || (на иѣщо), usurpation f.
Насилностъ, sf. la violence.
Насилственъ, adj. violent; || Jur. tortionnaire.
— налогъ, sm. l'avanie f. [la presse].
Насилствено натрупване (матросы), sn.
Насилственность, sf. l'extrémité f.
Насилство, sn. la force, la violence.
Насиғъ (прѣдсѣдацъ въ санхедринъ Іудей-ски), sm. un nasi.
Насичамъ и Наса-, va. hacher; || (на тѣлѣски), bresiller.
Насичане (дѣрва), sn. le débit.
Наскорно състояне, sn. la récence.
Наскорность, sf. la récence.
Наскоро, adv. récemment, il n'y a pas long-
temps, frais, fraîchement, naguère et naguères, nouvellement; 1. prép. depuis peu; 2. Vén. jeunement; 3. — послѣ това, peu après.
Наскороштъ, adj. frais, saignant.
Наскърбене, sn. l'exaspération f; || fig. l'atteinte f, blessure, pilule f. [ulezére m].
Наскърбено и наранено сърдце, sn. coeur
Наскърбенъ, adj. triste, désolé, chagrin, affligé, attristant, dolent, lugubreux, faché, fâcheux, gémissant, mélancolique, contrit, rembruni mari; || fig sombre, funèbre.
Наскърбителенъ, adj. douloieux, affligeant, humiliant, mortifiant, blessant.
Наскърбна случка, sf. fig. la tragédie.
Наскърбявамъ, va. affliger, chagrinier, désoler, contrister, peiner, fâcher, attrister, hu-